

DIREKTYVOS

TARYBOS DIREKTYVA 2008/117/EB

2008 m. gruodžio 16 d.

iš dalies keičianti Direktyvą 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos, siekiant kovoti su mokestiniu sukčiavimu, susijusiu su sandoriais Bendrijos viduje

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 93 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

kadangi:

(1) Sukčiavimas pridėtinės vertės mokesčio (PVM) srityje turi didelę įtaką valstybių narių mokestinėms pajamoms bei trikdo ekonominę veiklą vidaus rinkoje, dėl jo susidaro nepagrįsti prekių srautai ir prekės į rinką tiekiamos už neįprastai žemą kainą.

(2) Viena iš sukčiavimo priežasčių yra Bendrijos vidaus PVM sistemos, ypač informacijos apie prekių tiekimą Bendrijoje mainų sistemos, įdiegtos Tarybos direktyva 2006/112/EB ⁽³⁾, trūkumai. Visų pirma, laiko tarpas nuo sandorio iki atitinkamos informacijos apie jį perdavimo į PVM informacijos mainų sistemą kliudo veiksmingai panaudoti šią informaciją kovojant su sukčiavimu.

(3) Norint veiksmingai kovoti su tokiu sukčiavimu, būtina, kad valstybės narės, kurioje privaloma mokėti PVM, administracija per ne ilgesnį kaip vieno mėnesio laikotarpį gautų informaciją apie prekių tiekimą Bendrijos viduje.

(4) Siekiant, kad kovojant su sukčiavimu priešpriešinė informacijos patikra būtų naudinga, reikėtų užtikrinti, kad Bendrijos vidaus sandorius tiekėjas ir pirkėjas ar paslaugas įsigijęs asmuo deklaruotų tuo pačiu mokestiniu laikotarpiu.

(5) Atsižvelgiant į ūkio subjektų verslo aplinkos ir naudojamų priemonių raidą bei norint maksimaliai sumažinti administracinę naštą, reikėtų užtikrinti, kad šios deklaracijos galėtų būti pateiktos naudojantis paprastomis elektroninėmis priemonėmis.

(6) Siekiant išlaikyti Bendrijos tikslų kovos su mokestiniu sukčiavimu ir ūkio subjektams tenkančios administracinės naštos mažinimo tikslų pusiausvyrą, reikėtų numatyti galimybę valstybėms narėms leisti ūkio subjektams kas ketvirtį pateikti sumuojančias ataskaitas dėl prekių tiekimo Bendrijos viduje tais atvejais, kai sandorių suma yra nedidelė. Valstybės narės, pageidaujančios organizuoti laipsnišką šios galimybės taikymą, turėtų galėti pereinamajam laikotarpiui nustatyti didesnę sumą. Taip pat reikėtų numatyti galimybę valstybėms narėms leisti ūkio subjektams kas ketvirtį pateikti informaciją apie paslaugų teikimą Bendrijos viduje.

(7) Spartesnio keitimosi informacija poveikį valstybių narių gebėjimui kovoti su sukčiavimu PVM srityje ir numatytas galimybes Komisija turėtų įvertinti praėjus vieneriems metams nuo naujų nuostatų taikymo pradžios, visų pirma siekdama nustatyti, ar reikėtų toliau taikyti šias galimybes.

(8) Kadangi numatomų kovos su sukčiavimu PVM srityje veiksmų tikslų valstybės narės negali deramai pasiekti, nes jų veikla šioje srityje priklauso nuo kitų valstybių narių surinktos informacijos, o atsižvelgiant į tai, kad būtinas visų valstybių narių dalyvavimas, tų tikslų būtų geriau siekti Bendrijos lygiu, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina tiems tikslams pasiekti.

⁽¹⁾ 2008 m. gruodžio 4 d. pateikta nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ 2008 m. spalio 22 d. pateikta nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ OL L 347, 2006 12 11, p. 1.

- (9) Todėl Direktyvą 2006/112/EB reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti.
- (10) Pagal Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros⁽¹⁾ 34 punktą valstybės narės raginamos savo ir Bendrijos interesų labui parengti lenteles, kurios kuo geriau iliustruotų šios direktyvos ir perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių atitiktį, ir viešai jas paskelbti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyva 2006/112/EB iš dalies keičiama taip:

1. 64 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Paslaugos, už kurias pagal 196 straipsnį PVM turi mokėti paslaugas įsigyjantis asmuo, nepertraukiamai teikiamos ilgesnį nei vienerių metų laikotarpį, kurio metu sąskaitos nepateikiamos ar neatliekami mokėjimai, laikomos suteiktomis pasibaigus kiekvieniems kalendoriniams metams tol, kol paslaugos baigiamos teikti.

Valstybės narės gali numatyti, kad pirmoje pastraipoje nenumatytais tam tikrais atvejais nepertraukiamas prekių tiekimas ar paslaugų teikimas tam tikrą laikotarpį būtų laikomas užbaigtu bent pasibaigus vienerių metų laikotarpiui.“

2. 66 straipsnis papildomas šia pastraipa:

„Tačiau pirmoje pastraipoje numatyta leidžianti nukrypti nuostata netaikoma teikiant paslaugas, už kurias pagal 196 straipsnį PVM turi mokėti paslaugas įsigyjantis asmuo.“

3. 263 straipsnis pakeičiamas taip:

„263 straipsnis

1. Sumuojanti ataskaita parengiama už kiekvieną kalendorinį mėnesį per ne ilgesnį nei vieno mėnesio laikotarpį, laikantis tvarkos, kurią nustatys valstybės narės.

1a. Tačiau valstybės narės, laikydamosi sąlygų ir apribojimų, kuriuos jos gali nustatyti, gali leisti apmokestinamiesiems asmenims teikti sumuojančias ataskaitas už kiekvieną kalendorinį ketvirtį per ne ilgesnį nei vieno mėnesio laikotarpį nuo ketvirčio pabaigos tais atvejais, kai bendra per

atitinkamą ketvirtį ir per kiekvieną iš keturių ankstesnių ketvirčių tiek 264 straipsnio 1 dalies d punkte ir 265 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytų prekių vertė be PVM neviršija 50 000 EUR arba lygiavertės sumos nacionaline valiuta.

Pirmoje pastraipoje numatyta galimybė nebetaikoma pasibaigus mėnesiui, kurį 264 straipsnio 1 dalies d punkte ir 265 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytų tiek prekių bendra vertė be PVM einamąjį ketvirtį viršija 50 000 EUR arba lygiavertę sumą nacionaline valiuta. Šiuo atveju sumuojanti ataskaita parengiama už praėjusį mėnesį arba mėnesius nuo ketvirčio pradžios, per ne ilgesnį nei vieno mėnesio laikotarpį.

1b. Iki 2011 m. gruodžio 31 d. valstybės narės gali nustatyti, kad 1a dalyje numatyta suma yra 100 000 EUR arba jai lygiavertė suma nacionaline valiuta.

1c. Valstybės narės, laikydamosi sąlygų ir apribojimų, kuriuos jos gali nustatyti, 264 straipsnio 1 dalies d punkte nurodyto paslaugų teikimo atveju gali leisti apmokestinamiesiems asmenims teikti sumuojančias ataskaitas už kiekvieną kalendorinį ketvirtį per ne ilgesnį nei vieno mėnesio laikotarpį nuo ketvirčio pabaigos.

Valstybės narės gali visų pirma reikalauti, kad apmokestinamieji asmenys, tiekiantys prekes ir teikiantys paslaugas, nurodytas 264 straipsnio 1 dalies d punkte, sumuojančią ataskaitą pateiktą per laikotarpį, nustatytą taikant 1–1b dalis.

2. Valstybės narės leidžia ir gali reikalauti, kad 1 dalyje nurodyta sumuojanti ataskaita būtų pateikiama elektroninėmis priemonėmis laikantis jų nustatytų sąlygų.“

4. 264 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. 1 dalies d punkte nurodyta vertė deklaruojama remiantis pateikimo laikotarpio, nustatyto pagal 263 straipsnio 1–1c dalis, kurį atsirado prievolė apskaičiuoti PVM, duomenimis.

1 dalies f punkte nurodyta vertė deklaruojama remiantis pateikimo laikotarpio, nustatyto pagal 263 straipsnio 1–1c dalis, kurį prekes įsigyjantis asmuo buvo informuotas apie patikslinimą, duomenimis.“

⁽¹⁾ OL C 321, 2003 12 31, p. 1.

5. 265 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. 1 dalies c punkte nurodyta vertė deklaruojama remiantis pateikimo laikotarpiu, nustatyto pagal 263 straipsnio 1–1b dalis, kuri atsirado prievolė apskaičiuoti PVM, duomenimis.“

2 straipsnis

Remdamasi valstybių narių pateikta informacija Komisija ne vėliau kaip 2011 m. birželio 30 d. pateikia ataskaitą, kurioje įvertina, kokį poveikį Direktyvos 2006/112/EB 263 straipsnio 1 dalis turi valstybių narių gebėjimams kovoti su sukčiavimu PVM srityje, susijusiu su prekių tiekimu ir paslaugų teikimu Bendrijos viduje, ir tai, ar minėto straipsnio 1a–1c dalyse numatytos galimybės yra naudingos; kartu su ataskaita, atsižvelgiant į jos išvadas, turėtų būti pateikiami atitinkami pasiūlymai.

3 straipsnis

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie įsigalioję įgyvendina šią direktyvą nuo 2010 m. sausio 1 d. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstus ir tų nuostatų bei šios direktyvos atitikmenų lentelę.

Priimdamos šias nuostatas, valstybės narės daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Tokios nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus.

4 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja kitą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2008 m. gruodžio 16 d.

Tarybos vardu

Pirmininkė

R. BACHELOT-NARQUIN